

Domače branje

Do jutri moramo prebrati Muco Copatarico. Že ves teden jo nosim s seboj v torbi, pa jo vedno pozabim prebrati. Mama je šla s prijateljicami po nakupih. Očka igra igrico na računalniku. Teka sem in tja po podzemnih hodnikih in strelja sovražne vojake. Na glavi ima slušalke. Poleg njega je pepelnik, zvrhano poln ogorkov. Očka prižiga cigareto za cigareto, tu in tam srkne požirek piva in se z računalniško miško podi za sovražniki. Dnevna soba je zadimljena kot pravo bojišče. Zlek-

nem se na kavč, odprem knjigo in berem o mucih, ki je odnesla copate, ki jih otroci niso hoteli pospraviti. Ha, v šolo bi lahko prišla muca Supergarica, ker moji sošolci nikoli ne pospravijo superg. In če bi čisto slučajno zašla k nam domov muca Igračarica, bi mi odnesla vse igrače!

Berem, očka vstane, gre do kuhinje in prinese novo steklenico piva. Prižge si novo cigareto, potegne nekaj dimov in me vpraša: »Bereš? Kaj imaš to?« »Muco Copatarico. Za domače branje jo moram prebrati,« mu povem. »V redu, mali. Ko prebereš do konca, boš lahko pol ure igral igrico na računalniku,« odloči. Ne zanima ga, kaj berem. Mogoče sploh ne ve, kdo je muca Copatarica.

Sede pred računalnik, si natakne slušalke, z eno roko strelja sovražnike, z drugo si prižiga cigareto za cigareto in zadimlja dnevno sobo. Morda pa kje živi muca Cigaretarica. Kar poklical bi jo, po telefonu! Pa bi prišla k nam in skrila vse cigarete. Bljek, kako smrdi!

... IN MUCA JE OTROKOM VRNILA COPATE, BOBKU PA BO POZIMI SEŠILA NOVE. Tako. Vse sem si zapomnil. Skoraj vse. Če se jutri v šoli česa ne bom spomnil, bom pogledal na slike v knjigi – če bo Katja dovolila.

Spravim knjigo v torbo in dregnem očka po rami, rekoč: »Sem že! Zdaj sem jaz na vrsti!«

Očka mi odstopi prostor pred računalnikom in se preseli pred televizijo. Zdaj sem jaz na vrsti za igrice!